

כג" בניסן תש"ף

17 באפריל 2020

אגרת 4: עוד שבוע בצל מגפת הקורונה

לעמיתי היקרים, חברי הסגל האקדמי, שלום רב,

לעיתים אנחנו מייחלים לחדש ומתפללים "לבל יהי עליי יומי הרגל" (כדברי לאה גולדברג), אך בזמנים אחרים אנחנו מבקשים לחזור להרגלים הישנים, המסייעים לנו ליצור שגרה בתנאי וודאות. אין זה המצב כבר מעל חודשיים, בהם אנחנו אומנם יוצרים התנהלות אקדמית חדשה, אבל מתגעגעים להרגלים הישנים של התכנסות ביחד והרגשת הקהילתיות. החסר של ה"ביחד" בלט בתקופת החגים האחרונה, באירועי הפסח והפסחא, ויורגש בקרב עמיתינו המוסלמים עם כניסת חודש הרמדאן בשבוע הקרוב. אאחל לכולכם שמחות של חג, למרות מגבלות המשבר.

אנחנו שואלים את עצמנו באיזו מכללה נרצה לפעול וללמד עם חלוף סערת הקורונה. זאת מתוך הידיעה, כי אנחנו מעצבים עכשיו את פניה העתידית של הקהילה שלנו. לכן אני מודה לכולכם, המדגישים בתוך תהליכי ההוראה את ההיבטים הרגשיים והחברתיים, ומבטאים את האיכפתיות שלכם לצרכי הסטודנטים בעת הזו. ההקשבה לקולות סביבנו, קולות של עמיתינו חברי הסגל ושל הסטודנטים, מבטאים גם מה יהיה חשוב עבורנו עם חלוף המשבר.

כבר שנים רבות שאנחנו מקיימים במכללת קיי טקס ייחודי ומרגש, טקס זיכרון לשואה ולגבורה. הטקס נערך ביום הזיכרון עצמו, בסמיכות לצפירה המהדהדת ברחבי הארץ. גם השנה רצינו לציין את זיכרון השואה, ובשל מגבלות ההתכנסות בצוותא, בחרנו באחד הטקסים שהעלינו בעבר וערכנו אותו. הקישור אליו יישלח אליכם בימים הקרובים. תוכלו לזהות בין המשתתפים את העמיתים שלכם, מרצים וסטודנטים, משתתפים בו גם עובדי מכללה ותוכלו אולי לזהות בו גם את עצמכם. צפייה בטקס עשויה לגרום לכם גם להסתכל בהשתאות על זמנים, שבהם יכולנו לעמוד בקירבה פיזית זה לזה, יד אל יד. אומנם ייתכן כי נידרש לריחוק פיזי עוד זמן רב, אבל זה רק ריחוק פיזי, ואני יודעת שנדע גם במגבלותיו ליצור את הקירבה הרגשית והחברתית של קהילת קיי.

עוד ימים טובים יותר יגיעו, ובמהרה. בריאות איתנה לכולכם,

פרופ' לאה קוזמינסקי

נשיאה